

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114204230
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114204230.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľky: F. F., rod. E., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX, štátny občan SR, v konaní zastúpená splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., V. Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, proti odporcovi: F. R., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXXX/X, XXX XX B. M. L., štátny občan SR, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Máriou Vajdovou, advokátkou, so sídlom Litovelská 871, 024 01 Kysucké Nové Mesto, o vrátenie daru, takto

rozhodol:

Odporca je povinný vrátiť navrhovateľke dar - spoluvlastnícky podiel 1 k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX kat. úz. D. ako parc. C KN XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 5204 m², do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 7.2.2014 domáhala, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou vrátiť navrhovateľke dar - spoluvlastnícky podiel 1 v nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX, k.ú. D. ako parcela C KN XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 5204 m² a nahradiť navrhovateľke trovy konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že odporcovi a jeho manželke - dcére navrhovateľky R. R. na základe darovacej zmluvy uzavretej dňa 9.8.2006 darovala nehnuteľnosti dnes vedené na LV č. XXXX k.ú. D. ako parcela C KN XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 5204 m², vklad vlastníctva podľa ktorej zmluvy bol vykonaný rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. V 905/2006 zo dňa 4.9.2006. Na základe tejto zmluvy sa odporca stal podielovým spoluvlastníkom k nehnuteľnosti v 1. Navrhovateľka ďalej na odôvodnenie žaloby uviedla, že spoluvlastnícky podiel pôvodne plánovala darovať len svojej dcére, avšak táto ju požiadala, aby nehnuteľnosť darovala tak jej, ako aj odporcovi, pretože v tom čase boli manželia a dcéra verila, že o túto nehnuteľnosť sa budú spoločne starať a ju zveľaďovať. Dlhodobé správanie sa odporcu v rozpore s dobrými mravmi voči navrhovateľke a členom jej rodiny prinútili navrhovateľku k tomu, aby vyzvala odporcu na vrátenie daru podaním zo dňa 22.11.2013. Hrubého porušenia dobrých mravov sa odporca dopustil tým, že sa opakovane dopúšťal týrania svojej manželky - dcéry navrhovateľky R. R. a ich spoločných detí tým, že R. R. a deti psychicky týral tým, že rozbíjal nábytok a hádzal a rozbíjal o stenu, čo mal poruke, R. R. fyzicky napádal, bil a kopal a opakovane či sústavne ju vyhadzoval aj so spoločnými deťmi zo spoločného bytu. Keď bola nútená byť opustiť, tak bývali u svojej tety, alebo u navrhovateľky. Odporca psychicky týral vnúchatá navrhovateľky tým, že boli nútené byť svedkami odporcových útokov na dcéru navrhovateľky. Keď sa dcéra navrhovateľky spolu s deťmi na prosby a prísľub odporcu, že sa odporca zmení, vrátila do spoločného bytu, tak odporca svoje psychické a fyzické útoky obnovil. Na záhrade odporcu dcéru navrhovateľky fyzicky napadol tak, že jej dal nôž pod krk a povedal jej, že ak sa opováži odísť, tak ju podreže. Na Silvestra roku 2010 odporca pred očami vlastných detí zapichol nôž (dýku) do stola a vyhlásil, že keď sa ich matka vráti do bytu, že ju zabije.

Manželka odporcu bola v tom čase na námestí a ich dcéra jej musela volať, aby radšej domov nechodila. Dcéra musela prespať u kamarátky. Na druhý deň - na Nový rok 2011 odporca veci dcéry navrhovateľky zbalil do vriec a vyhodil ju z bytu so slovami, aby „vypadla lebo uvidí...“. Dcéra sa musela odsťahovať aj s deťmi ku svojej tete a hľadať si podnájom. Psychické a fyzické týranie dcéry navrhovateľky a vnúčať navrhovateľky vyvrcholilo neudržateľnými fyzickými útokmi odporcu v mesiaci december 2010 a január 2011. Dcéra musela správanie odporcu nakoniec oznámiť orgánom činným v trestnom konaní na Obvodnom oddelení PZ v Kysuckom Novom Meste. Okresné riaditeľstvo PZ Čadca, OO PZ Kysucké Nové Mesto vyrozmnením č. ORP-P-7/OPP-KNM-2010 zo dňa 10.1.2011 informovalo dcéru navrhovateľky, že správanie odporcu vyhodnotilo ako priestupok a postúpilo na vybavenie Obvodnému úradu v Žiline. Rovnako Okresné riaditeľstvo PZ Čadca, OO PZ Kysucké Nové Mesto vyrozmnením č. ORP-P-1004/OPP-KNM-2009 zo dňa 23.2.2010 upovedomilo dcéru navrhovateľky, že aj ďalší fyzický útok odporcu postúpilo na vybavenie ako priestupok Obvodnému úradu v Žiline. Skutočnosť, že zo strany odporcu došlo k fyzickému napadnutiu a neprístojnému správaniu vo vzťahu k dcére navrhovateľky, dosvedčuje aj rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 27C 34/2011-42 zo dňa 3.6.2011 o rozvode ich manželstva. Odporca svojím konaním zapríčinil rozvod manželstva s dcérou navrhovateľky. Odporca požíval alkoholické nápoje, ktoré prispeli k rozvratu manželstva s dcérou navrhovateľky. Odporca si neplnil vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k vnučke navrhovateľky, mal. R. R., ktorú skutočnosť aj v čase vydania rozsudku OS Žilina č. 27C/34/2011-42 zo dňa 3.6.2011 odporca súdu priamo potvrdil. Aj po rozvode manželstva odporca nechal dcéru navrhovateľky a vnúčať navrhovateľky bez „strechy nad hlavou“. Títo sa museli z obáv pred ďalšími útokmi zo strany odporcu túlať po podnájme. Odporca im nedal zariadenie bytu a museli si nakúpiť všetko za peniaze, ktoré im odporca rovnako neposkytol. Týmto svojím konaním odporca svoju rodinu a rodinu navrhovateľky vtlačil do tiesne. Aj to aj vtedy, keď odporca sám užíval trojizbový byt a bytové zariadenie patriace do bezpodielového spoluvlastníctva s dcérou navrhovateľky.

Nakoľko navrhovateľka podaním cestou svojho právneho zástupcu zo dňa 22.11.2013 uplatnila nárok podľa § 630 Občianskeho zákonníka, právny vzťah darovania zanikol okamihom, kedy došiel tento prejav vôle navrhovateľky obdarovanému - odporcovi. Týmto okamihom sa obnovil pôvodný právny vzťah a obdarovanému vznikla povinnosť vydať predmet daru navrhovateľke ako darcovi.

Navrhovateľka k návrhu na začatie konania pripojila nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil :

Z výzvy na vrátenie daru zo dňa 22.11.2013 súd zistil, že navrhovateľka vyzvala odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu na vrátenie daru - spoluvlastníckeho podielu 1 k nehnuteľnostiam vedeným aktuálne na LV č. XXXX k.ú. D. ako parcela C KN XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 5204 m², ktoré darovala odporcovi darovacou zmluvou uzatvorenou dňa 9.8.2006, vklad ktorej bol vykonaný rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. V 905/2006 zo dňa 4.9.2006. Ďalej navrhovateľka konštatuje vo výzve, že udalosti, ktoré žiaľ nastali a dlhodobo pretrvávali po poskytnutí tohto daru, nútia navrhovateľku pristúpiť k tomu, aby týmto podaním vyzvala odporcu na vrátenie daru podľa ust. § 630 OZ. Z výzvy súd zistil, že navrhovateľka vo výzve uvádza dôvody, ktorými odôvodnila i návrh na začatie konania.

Z darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 9.8.2006 medzi F. F., rod. E., nar. X.X.XXXX ako darujúcou a na druhej strane F. R., nar. XX.X.XXXX a manželkou R. R., rod. F., nar. X.XX.XXXX, ako obdarovanými, podľa ktorej bol vklad vlastníckeho práva povolený Správou katastra Kysucké Nové Mesto dňa 4.9.2006 pod č. V 905/06, súd zistil, že predmetom zmluvy bolo darovanie pozemku v kat. úz. D., parc. č. XXXX, a to v častiach orná pôda o výmere 3214 m², ďalej trvalé trávne porasty o výmere 850 m² a trvalé trávne porasty o výmere 1140 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XX.

Z výpisu z LV č. XXXX vyhotoveného cez katastrálny portál dňa 4.2.2014 pre okres B. M. L., obec D., kat. úz. D., súd zistil, že ako bezpodieloví spoluvlastníci pozemku parc. č. XXXX o výmere 5204 m², trvalé trávne porasty sú v celosti vedení F. R., nar. XX.X.XXXX a R. R., rod. F., nar. X.XX.XXXX v celosti, titulom nadobudnutia darovacou zmluvou č. V 905/06 z 4.9.2006-89/06.

Z rozsudku OS Žilina č.k. 27C 34/2011-42 zo dňa 3.6.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.8.2011 súd zistil, že v právnej veci navrhovateľky R. R., nar. X.XX.XXXX proti odporcovi F. R., nar. XX.X.XXXX, za účasti mal. R. R., nar. XX.X.XXXX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, súd rozhodol tak, že manželstvo účastníkov rozviedol a mal. R.

R. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky, zaviazal odporcu povinnosťou platiť na jej výživu po 100,- € mesačne.

Z rozsudku súd ďalej zistil, že navrhovateľka na odôvodnenie svojho návrhu uviedla, že účastníci uzavreli manželstvo 27.5.1989, z ktorého pochádzajú dve deti, plnoletý syn F., nar. XX.X.XXXX a mal. R.. Manželstvo účastníkov bolo spočiatku harmonické a zlom v správaní odporcu nastal v roku 2004, kedy sa odporca začal správať tak, že rozbíjal zariadenie, nadával, bol zúrivý, napadol navrhovateľku, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej. Navrhovateľka aj s deťmi v čase takéhoto správania sa odporcu odišla s deťmi z bytu. Prechodne bývala u svojich rodičov vždy, keď ju odporca z bytu vyhodil. Odporca potom prišiel, odprosil navrhovateľku a požiadal ju, aby sa vrátila do bytu, navrhovateľka mu odpustila, uverila a do bytu sa vrátila. Odporca sa ale nezmenil a v decembri 2009 pred vianočnými sviatkami opäť vyhodil navrhovateľku z bytu bez peňazí. Navrhovateľka bola vtedy aj na polícii. Napriek tomu, že bývali v spoločnej domácnosti, odporca s navrhovateľkou vôbec nekomunikoval a od decembra 2010 nežijú ako manželia. Navrhovateľka vníma odporcu ako cudzieho človeka, má z neho strach. Na Silvestra roku 2010 navrhovateľka bola u kamarátky, keď jej telefonovala dcéra, že odporca zúri, nadáva a vykrikuje. Keď prišla navrhovateľka domov, odporca jej už pobalil všetky veci a vyložil ku dverám. Navrhovateľka sa vtedy odsťahovala k svojej tete.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal, aby súd návrh na rozvod manželstva zamietol s tým, že nie sú splnené podmienky hlbokého a trvalého rozvratu manželstva. Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na dôvodoch rozvratu manželstva s tým, že hlavnou príčinou rozvratu je domáce násilie. Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že sa nechce rozvádzať a má stále rád navrhovateľku. Ďalej uvádzal, že v návrhu sú uvedené hlúposti a nie je pravdou, že by sa o deti nestaral a že by nedával peniaze do domácnosti. Chodieval ku psychológovi, berie tabletky. Má záujem o udržanie spolužitia. Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v návrhu, tak niečo je pravda, ale niečo pravda nie je a rozhodne to nie je také hrozné, ako uviedla navrhovateľka v návrhu. K požívaniu alkoholických nápojov uviedol, že vypije si tak, ako aj iný, ale nepije tvrdý alkohol a keď pije, tak len jedno, dve pívá, keď ide z práce. Ďalej potvrdil, že viackrát navrhovateľku udrel. Uvádzal, že je pravdou, že v manželstve prestali komunikovať a nebola ani možnosť, aby s navrhovateľkou si vyjasnili, v čom majú problémy v spolužití. Keď v januári povyhadzoval veci navrhovateľke a ona potom odišla, tak to bolo z dôvodu, že chcel prerábať byt a navrhovateľka to inak pochopila. Uviedol, že neplatí výživné na maloletú R., a to z dôvodu, že v návrhu na rozvod manželstva bolo uvedené, že má platiť k rukám navrhovateľky, takže peniaze má pripravené a vyzýval navrhovateľku, aby si peniaze prišla osobne prevziať. Ďalej súd v rozsudku konštatoval, že zo správy Úradu práce, soc. vecí a rodiny Žilina, (ďalej len ÚPSVaR) mal zistené, že účastníci nebývajú v spoločnej domácnosti a navrhovateľka s deťmi od februára 2011 býva v podnájme v trojizbovom byte. Vzťahy v manželstve sú narušené dlhodobo a časté hádky a rozbroje niekedy končili až oznámením na polícii.

Súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že dospel k takému záveru, že sú splnené zákonné dôvody § 23 ods. 1 Zákona o rodine, a to, že manželstvo účastníkov nemôže plniť svoj účel a nemožno ani očakávať obnovenie manželského spolužitia, pretože vzťahy medzi nimi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, ktorá skutočnosť bola potvrdená nielen z výpovede navrhovateľky, ale aj z výpovede samotného odporcu, ktorý síce uvádzal, že sú splnené podmienky, aby účastníci obnovili riadne manželské spolužitie a žiadal návrh zamietnuť, zároveň ale potvrdil, že požíva alkoholické nápoje, a to doslova, že si dá jedno, dve pívá, keď ide z práce a zároveň potvrdil aj to, že viackrát navrhovateľku udrel. Na základe takéhoto správania odporcu súd dospel k záveru, že nemožno konštatovať, že vzťahy medzi účastníkmi sú dobré a že nenastal hlboký a trvalý rozvrat. A práve rozpory medzi účastníkmi, ktoré uvádzala navrhovateľka, viedli k tomu, že účastníci prerušili spolužitie a od februára 2011 nežijú v spoločnej domácnosti. Zároveň súd pri rozhodovaní o osobnej starostlivosti navrhovateľky o maloletú R. R. prihliadal na to, že starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje po prerušení spolužitia výlučne navrhovateľka a odporca sa ani nestretáva s maloletou dcérou a ani neprispieva na jej výživu.

Z vyrozumienia Obvodného oddelenia PZ Kysucké Nové Mesto č. p.: ORP-P-1004/OPP-KNM-2009 zo dňa 23.2.2010 adresovaného navrhovateľke súd zistil, že navrhovateľka bola vyrozumená, že skutok, ktorý bol oznámený na tamojšie OO PZ v KNM týkajúci sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, predkladá OO PZ na Obvodný úrad Žilina na ďalšie prejednanie.

Z vyrozumienia Okresného riaditeľstva PZ Čadca zo dňa 10.1.2011, adresovaného navrhovateľke, sp. zn. ORP-P-7/OPP-KNM-2010 súd zistil, že spisový materiál vo veci ORP-p-7/OPP-KNM-2010 bol tamojším OO PZ Kysucké Nové Mesto odstúpený na prejednanie na Obvodný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy v Žiline.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním doručeným súdu dňa 14.5.2014, v ktorom uviedol, že nesúhlasí a nestotožňuje sa s odôvodnením návrhu na vrátenie daru, považuje túto žalobu za účelové klamstvo, ktoré sa nezakladá na pravde. Uviedol, že navrhovateľka nikdy nepochybovala o osobe odporcu, že by bol nehodný jej daru. Vždy sa mohla na neho spoľahnúť a vedela, že robí pre svoju rodinu všetko, čo je v jeho silách a možnostiach. Tomu nasvedčuje i fakt, že dcéra navrhovateľky, bývalá manželka odporcu, údajne presvedčila matku - navrhovateľku, aby darovala nehnuteľnosť aj odporcovi. Pokiaľ by bol odporca taký netvor, ako bol opísaný, tak prečo by bývalá manželka prehovárala svoju matku. S dcérou navrhovateľky bol odporca v manželskom zväzku 22 rokov a po celý tento čas sa zodpovedne staral o svoju rodinu. Vždy pracoval, všetky svoje peniaze odovzdával do rúk svojej manželky. Nechal si mesačne pre seba cca 5,- € na pivo. Nikdy v živote nepoložil na dcéru navrhovateľky ruku. Záznam u policajtov bol len preto, že sa pohádali a v žiadnom prípade nie z dôvodu fyzického násillia. Odporca sa vždy staral o rodinu, deti brával na výlety do prírody. Staral sa o deti aj počas neprítomnosti manželky, ktorá pracovala v zahraničí. Doma vykonával všetky práce, učil sa s deťmi, nikdy nebol alkoholik, pretože pokiaľ by bol alkoholikom vyhodili by ho zo zamestnania. Vypil si len v kruhu svojej rodiny. Manželku nikdy netýral, mal ju veľmi rád a ich manželstvo bolo skutočne dlhé roky harmonické a fungujúce. Veľmi ho ranili ťažké obvinenia zo strany bývalej manželky, v dôsledku čoho musel vyhľadať pomoc odborného lekára. Odporca je veľmi citlivý človek, ktorý veľmi ťažko nesie psychický tlak. Ťažké obvinenia, ktorými bol označený v žalobnom návrhu, vníma ako obrovskú krivdu. Navrhovateľka darovala odporcovi i jeho bývalej manželke predmetnú nehnuteľnosť darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 4.9.2006 č. V 905/2006. Navrhovateľka dňa 12.3.2012 podala žalobu o určenie neplatnosti zmluvy č.k. 13C 49/2012 a aj v tomto konaní sa snažila vykonštruovanými klamstvami preukazovať opodstatnenosť podaného návrhu. Prvostupňový súd a taktiež odvolací súd žalobu zamietli.

K svojmu vyjadreniu pripojil odporca nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil :

Zo žaloby žalobcu F. F. proti odporcom v rade 1/ F. R., v rade 2/ R. R. o určenie neplatnosti zmluvy zo dňa 8.3.2012, podanej na Okresný súd Žilina dňa 2.3.2012 č.k. 13C 49/2012 súd zistil, že navrhovateľka sa domáhala neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 10.8.2006 z dôvodu jej rozporu s ust. § 143 OZ, z dôvodu, že nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom tejto darovacej zmluvy, bola darovaná výslovne do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo nebolo úmyslom žalobkyne, ktorá mienila darovať nehnuteľnosť len do vlastníctva svojej dcéry - žalovanej v rade 2/, avšak žalobkyňa ako osoba neznalá práva nevedela posúdiť právne účinky takto uzavretej zmluvy.

Z rozsudku č.k. 13C 49/2012-46 zo dňa 29.1.2013 súd zistil, že žaloba bola zamietnutá, súd dospel k záveru, že sporná darovacia zmluva je platným právnym úkonom, obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti.

Krajský súd Žilina ako súd odvolací svojím rozsudkom č.k. 5Co/212/2013-89 zo dňa 28.5.2013 rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 29.1.2013 potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti, keď sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku.

Súd vo veci vykonal dňa 14.11.2014 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, výsluchom svedkov R. R. a R. R., oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi, obsahom celého spisu. Súd si pripojil i spis OS Žilina 13C 49/2012, z ktorého zistil, že rozsudky OS Žilina č.k. 13C 49/2012-46 a Krajského súdu Žilina č.k. 5Co/2012-2013-89 nadobudli právoplatnosť dňa 15.7.2013, ďalej spis 27C 34/2011, z ktorého súd oboznámil výpoveď odporcu na pojednávaní konanom dňa 3.6.2011, strana 3 zápisnice č.l. 37 spisu.

Navrhovateľka zotrvala prostredníctvom svojho právneho zástupcu na návrhu na začatie konania v celom rozsahu s dôrazom na skutočnosť, že dôvody, ktoré navrhovateľku viedli na vrátenie daru, neboli dané len nejakou momentálnou a nejakou jednoduchou nevďačnosťou odporcu, ale odporca sa významným spôsobom dopustil hrubého správania voči členom rodiny navrhovateľky, či už voči jej dcére a vlastne prostredníctvom vzťahu k jej dcére aj k vlastným deťom, pretože tieto boli svedkami traumatizujúcich situácií, ktoré na ne vplývali. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že ako dcéra navrhovateľky, tak aj jej vnučka, čiže dcéra odporcu, je ochotná vo veci vypovedať pred súdom ako svedok práve na preukázanie tvrdení, ktoré súvisia s psychickými a fyzickými útokmi na jej matku, dcéru navrhovateľky.

Navrhovateľka uviedla, že chcela darovať pozemok len dcére, preto ho chce vrátiť. Pozemok preto napísala aj na manžela dcéry, lebo predpokladala, že sa budú o to starať a budú to spoločne obhospodarovať. Tak to urobila na návrh dcéry, tiež na návrh jej manžela - odporcu. Návrh na začatie konania podala z dôvodu týrania svojej dcéry a detí, to sa nedá zniesť. Navrhovateľke vnúčatá povedali, že keď bol opitý, prišiel domov, rozbíjal, čo chytil do ruky, rozbil, čo sa dalo, ešte aj nôž do stola pichol. Keď takto odporca voči dcére navrhovateľky konal, tak išla dcéra aj vnučka spať ku svojim kamarátkam. Odporca sa tiež vyhrážal dcére navrhovateľky, že ju zabije, aby nešla domov, tak išla ku priateľke, spala tam, za rána prišla domov a doma našla všetky svoje veci zbalené do vriec, vypratane. Potom syn navrhovateľky tieto veci odviezol ku tete do B.. Druhý krát, keď odporca mal tieto výstupy voči dcére navrhovateľky, táto bývala u navrhovateľky alebo u svojej tety Takéto správanie odporcu sa začalo asi pred štyrmi rokmi. Pred rozvodom to bolo určite tri roky. Keď bola u navrhovateľky jej dcéra potom, ako ju odporca vyhodil, odporca prišiel ku domu - drevenici navrhovateľky, začal jej hádzať do domu kamene. Navrhovateľka býva s manželom a so synom. Keď išla dcéra navrhovateľky ku svojej tete, ktorá je švagrinou navrhovateľky, hádzal surové vajcia tejto tete do okien. Vtedy navrhovateľka bola od odporcu vyhodená z ich spoločnej domácnosti, a preto u svojej tety určité obdobie bývala. Navrhovateľke to povedali vnúčatá, že sa to doma nedá vydržať, dcéra navrhovateľky sa síce spočiatku nesťažovala, ale potom už povedala svoje. Odporca vyhánal aj deti, aj svoju ženu a oni hovorili, že to sa tam nedá vydržať, že odporca čo chytil, do ruky hádzal, kde sa dalo, aj po stenách, či poháre, či všetko. A toto sa dialo vtedy, keď bol odporca pod vplyvom alkoholu. Vnučka má 20 rokov a vnuk má 25 rokov. Keď odporca ich matku bil, oni sa museli na to dívať. Vnučka bola vtedy doma, odporca dcéru navrhovateľky hodil na zem a bil ju, bola na zemi, kde ju kopal a fackal. Raz sa stalo, že odporca dal dcére navrhovateľky nôž pod krky s tým, že ak odíde, že ju podreže. Navrhovateľke hovoril aj jej syn V., že odporca dcéru navrhovateľky napádal s nožom. Odporca často požíval alkoholické nápoje, každý víkend. Vnučka to hovorila, že cez týždeň je klud a keď príde sobota, tak pravidelne. Navrhovateľka si spomenula, že odporca ku nej raz prišiel na jar, a povedal jej, že to uznáva, čo urobil, a že to nebude robiť, ale potom to robil znovu. Povedal navrhovateľke, že nebude trýzniť svoju manželku, behom dvoch týždňov sa to znova stalo.

Odporca na pojednávaní uviedol, že navrhovateľku v živote nezbil, toto je všetko zmanipulované, aj deti sú zmanipulované. Boli tam nejaké slovné výmeny, nejaká klasická hádka, ale nie, ako uvádza navrhovateľka, keď robí z neho alkoholika. Nechápe, kde zobrali ten nôž. Nie je si toho absolútne vedomý.

Na otázku súdu, či odporca nikdy nepoložil agresívne na svoju manželku ruku, odporca uviedol, že jeho manželka sa chcela rozviešť, lebo mala svojich frajerov, a teraz po rozvode ich má dosť, už má tretieho alebo štvrtého. Na otázku súdu, koľkých frajerov mala dcéra navrhovateľky, bývalá manželka odporcu pred rozvodom, odporca uviedol, že to on nevie, oni žili normálne. A pred rozvodom tých frajerov pravdepodobne musela mať.

Deti vôbec nebil, to je lož. U odporcu bol pred mesiacom a pol syn s tým, že bývalá manželka - dcéra navrhovateľky bývala u neho a pobrala mu nejaké veci, preto on na ňu zavolať policajtov. Syn mu tiež rozprával, že keď boli oslavovať švagrinú, ako ovplyvňovali aj jeho, aj R., aby išli svedčiť proti odporcovi. Odporca má susedov, kolegov, je možné sa kohokoľvek opýtať, že oni harmonicky žili, tam nebolo nič hrozné. Nejaké slovné výstupy tam boli, ako bývajú v manželstve, ale to, čo uvádza navrhovateľka, to si odporca vyprosuje. Na otázku súdu, či odporca teda navrhovateľku nikdy nezbil, odporca uviedol, že nikdy. Na otázku súdu, z akého dôvodu potom odporca na pojednávaní vo veci rozvodu manželstva odporca a dcéry navrhovateľky uviedol, že svoju exmanželku udrel a bolo to viackrát, odporca uviedol, že nevie, prečo to povedal, lebo bol nejako psychicky na tom tak, že chodil ku psychológovi. Keby bola udretá, tak dá určite odporcu policajtom a išla by ku doktorke, nejaké vyšetrenie by si spravila alebo by išla ku psychológovi, ale ona nemá asi žiadne vyšetrenia.

Následne bola na pojednávaní oboznámená zápisnica o pojednávaní zo dňa 3.6.2011 vyhotovená v konaní 27C 34/2011 vo veci rozvodu manželstva odporcu a dcéry navrhovateľky v znení:

„Na otázku sudkyne, či sa stalo, že udrel navrhovateľku a či to bolo raz alebo viackrát odporca uvádza:

Áno, stalo sa, že som ju udrel a bolo to viackrát.“

Na výzvu súdu, aby sa odporca vyjadril k oboznámenej zápisnici, odporca uviedol, že sa nevie vyjadriť, vtedy chodil ku psychológovi, bol vtedy aj na tabletkách. Nemohol spať, srdce mu bilo, psychicky bol na dne z toho rozvodu, aj zo všetkého. Poprel, že by hádzal nejaké kamene, nejaké vajcia. Na otázku súdu, či odporca ani nerozbíjal veci, uviedol, že nie, veď ten byt je stále v takom stave, v akom bol.

Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že návrh na vrátenie daru vníma odporca ako účelové klamstvo, nakoľko zo strany odporcu nikdy nedošlo k takým útokom, ako bolo prezentované navrhovateľkou. Žiadne manželstvo nie je bez hádok a bez nejakých slovných roztržiek, bolo to manželstvo, ktoré bolo v trvaní 22 rokov, odporca celý život poctivo pracoval, staral sa o rodinu, o deti, dokonca dcéra navrhovateľky pracovala v zahraničí, chodila na turnusy, kedy deti boli vo výlučnej starostlivosti odporcu, ktorý sa o deti príkladne staral. Celý problém v ich vzťahu nastal vtedy, keď mal odporca pocit, že sa ho chce manželka zbaviť. Vykonštruovanými konfliktami sa ho snažila provokovať a vtedy došlo k slovným hádkam, na základe tejto nervozity, ktoré vnášala bývalá manželka do toho vzťahu, pretože ho provokovala, mal určité informácie, že má mimomanželský vzťah, avšak on mal manželku strašne rád, že by jej nikdy nemohol takýmto spôsobom ublížiť. Dodnes nie sú žiadne informácie o tom, že by bolo zahájené trestné stíhanie voči odporcovi z dôvodu týrania manželky, alebo že by jej bol fyzicky ublížil. Veľakrát sa snažil, aby deti už po rozvode mohli za ním prísť, teraz konečne nadviazal vzťah so synom, ktorý za ním prišiel, synovi sa narodilo dievčatko. Konečne sa odvážil prísť za otcom, teda sa z tej manipulácie svojej matky nejakým spôsobom dostal. Nie je pravdou, že by odporca svoju manželku niekedy vyhánal z bytu. Ona odišla sama, mala priateľku, ktorá bola od nej o niekoľko rokov staršia a táto manželku odporcu ovplyvňovala, aby v tom manželstve nezotrvala. Odvtedy, ako sa začala kamarátiť s touto priateľkou, sa ich manželstvo začalo rúcať.

Odporca uviedol, že keď šiel z roboty, dal si jedno, alebo dve pívá, každý deň to ale nebolo, vypil si tak raz za mesiac, za dva, ako každý chlap, vypil si pri robote, napríklad, keď sa hnoj vozil, alebo zemiaky sa kopali, alebo keď pomáhal okolo chalúp svokrovcom, švagrovi, švagrinej.

Z odpovedí odporcu na otázky právneho zástupcu navrhovateľa vyplynulo, že odporca sa liečil u psychológa alebo u psychiatra, nevedel sa vyjadriť, či to bola L.. F. - psychiatricka, ale bolo to v budove hneď, ako sa ide na ústav. Neliečil sa na nezvládnuteľnú agresivitu, ale preto, že ťažko znášal rozvod, lebo rozviesť sa nechcel, navrhovateľka sa chcela za každú cenu rozvádzať. Prerábala kúpeľňu, ale v ktorom roku to bolo, sa vyjadriť nevedel. Pokiaľ zbalil dcéru navrhovateľky veci do vrec, ona to zle pochopila, lebo ich zbalil preto, aby sa na ne neprášilo, vo vreciach boli handry, oblečenie. Navrhovateľka si tie vrecia potom zobrala všetky preč.

Právny zástupcu navrhovateľky poukázal, že v budove, ktorú opísal odporca odpovedajúc na jeho otázky, nemá sídlo psychológ, ale psychiater, a to L.. F. a žiaden psychológ nie je na poliklinike v Kysuckom Novom Meste.

Odporca následne uviedol, že nemohol tú ťažobu už uniesť, srdce mu strašne bilo, nemohol spať, preto bol u všeobecného lekára, ktorý ho poslal k tej pani doktorke, ktorej meno nevie. Bola to lekárka, ale nespomína si však, aký mala titul, či MUDr. V rozvodovom konaní neuviedol, že manželka mala pred rozvodom nejakých priateľov. Odporca mal len také podozrenie.

Svedkyňa R. R., v rodinnom pomere k účastníkom, je dcérou navrhovateľky a bývalou manželkou odporcu, uviedla, že dar, ktorý chce jej mama vrátiť, darovala svedkyňi a odporcovi, kým boli ešte manželia, ale nevedela o tom, čo robí odporca so svedkyňou. Potom sa dozvedela, čo s nimi robil, svedkyňa jej to aj s deťmi povedala, ale až potom, keď sa mali rozvádzať. A chcela naspäť tú záhradu. Navrhovateľka totiž chová s otcom dobytky a chce vrátiť späť ten pozemok. Svedkyňa žila 15 rokov s odporcom pekný život, ale potom ju odporca bil, dokopal ju, vyhadzoval, rozbíjal nábytok, mesiac bolo dobre, potom zase bolo zle, a to trvalo 6 rokov. Kvôli tomu sa aj rozviedla. Svedkyňa nechcela ísť ani ku policajtom, lebo sa hanbila, aj sa bála. Až raz išla kvôli deťom, lebo ju donútili, pretože svedkyňa raz bývala u tety, potom zase u rodičov. A tam ju ešte chodil odporca prenasledujúci, u tety hádzal do okien vajcia a u rodičov svedkyne hádzal do chalupy kamene. Na záhrade dal svedkyňi pod krk nôž, že ju zabije, podreže, keď odíde, lebo svedkyňa chcela ísť odtiaľ preč. Odporca takto konal, lebo mal vypité a on to robil stále, keď mal vypité.

Na otázku súdu, či odporca na svedkyňu žiarlil, svedkyňa uviedla, že to ona nevie, ale nemal na to dôvod, nemala pred rozvodom mimomanželský pomer. Odporca sa začal takto správať z ničoho nič.

Stávalo sa to väčšinou cez víkendy, keď odporca prišiel zo záhrady, mal vypité, a ona už s deťmi v strachu čakala, čo bude, keď príde domov. Odporca rozbíjal, keď prišiel domov, čo mu prišlo pod ruky, oni to potom upratovali a čistili. Rozbíjal poháre, taniere, skoro nové vyhodil. Svedkyňa sedela v obyvčke a hodil po nej tanier s jedlom, skoro jej ho hodil do hlavy. Svedkyňa bývala s odporcom v byte v obytnom dome. Svedkom týchto udalostí boli len deti. Niekoľkokrát prišiel pre svedkyňu brat, keď dochádzalo k týmto situáciám a keď ju chcel odporca na záhrade podrezať, tak svedkyňa odtiaľ zutekala a stretla brata, ktorý ju odtiaľ zobral preč. Nešla však nikdy ku policajtom, ani na ošetrovanie ku lekárovi, ja sa hanbila. Nechávala si to pre seba. Naučila sa s tým žiť. Lebo odporca, keď prišiel pre ňu, bol dobrý. Chodil prosiaci, aby sa vrátila. Týždeň bolo tak, že by bol aj okná umýval, ale potom po týždni znova začal, začalo mu zase šibať a zas ju vyhodil. Napr. keď ich raz vyhodil, tak vyhodil pred dvere aj jedenie, ktoré svedkyňa uvarila, bol to segedínsky guláš. A to nebolo raz, to bolo viackrát. Možno to aj susedia videli, ale každý sa robí, že nič nevidí, je taká doba, videli to ale deti. Deti to totiž prežívali so svedkyňou. Im nerobil nič, ale keď vyhodil ju, vyhodil aj deti.

Na otázku súdu, ako dochádzalo k vyhodeniu, svedkyňa uviedla, že odporca vtedy prišiel domov a povedal, aby odtiaľ všetci vypadli, kričal po nich. Aj nadával, nadával svedkyňi. Hovoril, napr. „vypadni ty kurva“. Svedkyňa za takejto situácie vedela, že vtedy musí odísť z bytu, lebo odporca bol agresívny, svedkyňa ho už do tej miery poznala. Keby z bytu neodišla aj s deťmi, odporca by ju zbil. Už sa raz stalo, že prišla s deťmi od rodičov a bol porozbieraný nábytok v obyvčke, odporca vtedy nebol doma, ale keď prišiel domov, prišiel tam aj so svojou sestrou, zbil vtedy svedkyňu, kopal ju, zhodil ju na zem. Toto všetko svedkyňa nikomu nehovorila, až potom, keď sa mala rozvádzať, tak to povedala svojej rodine. Svedkyňa bývala, keď ju odporca vyhadzoval odporca, u svojej tety, otcovej sestry, ktorá má byť a potom ku koncu chodila aj ku svojim rodičom. Lebo ona im to tajila, dlho im to nepovedala.

Svedkyňa opísala situáciu, ku ktorej došlo na Silvestra 2010. Vtedy na Vianoce sa chcel dať odporca so svedkyňou dokopy, pretože už spolu nebývali v jednej spálni, ale svedkyňa nechcela. Na Silvestra boli s kamarátkou na cintoríne a potom boli spolu aj na námestí. Dcéra vtedy telefonovala svedkyňi, aby domov radšej ani nechodila, lebo otec zapichol dýku do stola. A odporca sa k tomu vyjadril, aby domov nešla, lebo v opačnom prípade ju zabije, keď sa vráti. Dcéra vtedy odišla z domu a spala u kamarátky. Svedkyňa bola tiež u svojej kamarátky a volala synovi, lebo on trávil Silvestra u svojich starých rodičov, aby sa zastavil pre svedkyňu a keď svedkyňa prišla domov, mala už veci zbalené vo vreciach. A odporca bol v obyvčke a povedal dcére, že či ho prišla svedkyňa provokovať. Vtedy odporca povedal svedkyňi, aby odtiaľ vypadla. Svedkyňa požiadala syna, aby jej tie veci vo vreciach zaviezol ku tete, čo on aj urobil. Potom, keď boli u policajtov v Žiline, odporca im povedal, že išli maľovať byt, čo svedkyňa skutočne nechápala. Potom svedkyňa mesiac bývala u jednej kamarátky, kým si nenašla podnájom, pretože nemala kde byť. Syn býval mesiac u mamy svedkyne a dcéra ostala bývať u odporcu, kým svedkyňa nenašla podnájom, potom bývala so svedkyňou v podnájme. Vtedy bola svedkyňa na polícii a oni predvolávali jej manžela, on tam nechcel ísť a preto policajti prišli ku nim do bytu. Následne odporca svedkyňi povedal, že je koniec, že mu má dať kreditné karty, karty z bankomatu. Odporca svedkyňu bil, potom ich už len vyhadzoval, rozbíjal. Potom chcel, aby to upratovali. On pred nimi napr. hodil fľašu do steny, keby sa svedkyňa neuhla, tak jej ju hodil do hlavy. A potom im kázal, aby si to upratali. Svedkyňa nemala odvalu to neupratať, lebo sa ho bála, veď sa ho bála aj po rozvode, on ju prenasledoval ešte aj potom. Chodil ich hľadajúci, kde bývajú, chodil za svedkyňou aj do roboty. Odporca ich naháňal aj po Kysuci, keď išli na autobus, museli pred ním utekať, lebo mali z neho strach. Na situáciu, keď odporca svedkyňu bil, keď ležala na zemi, si svedkyňa presne nepamätala, stalo sa to náhle, keď odporca prišiel domov. Boli vtedy doma aj deti. Návrh na rozvod podala svedkyňa, urobila to už viac-menej kvôli deťom, pretože ona sa vždy vrátila ku odporcovi, lebo bola taká hlúpa, lebo keď prišiel za ňou, bol dobručký, vedel ju prehovoriť, že sa to nikdy nestane a stále sa to opakovalo. Svedkyňa nikdy nezakazovala dcére, aby sa stretávala s otcom, práveže ešte jej hovorila, prečo jej odporca ako otec nezavola, len priateľka odporcu cez Facebook vypisuje dcére svedkyne.

Svedkyňa R. R., vnučka navrhovateľky a dcéra odporcu, uviedla, že na adrese svojho trvalého bydliska, nebýva, býva s matkou na inej adrese v B. M. L.. Hnevá sa na otca preto, lebo nebolo to doma ľahké, často ich vyhadzoval, rozbíjal. Bývajú s matkou v podnájme preto, lebo rodičia svedkyne sa rozvedli. Svedkyňa má dobrý vzťah s bratom. Dôvodom rozvodu jej rodičov bolo, že doma sa už nedalo vydržať, oco bol agresívny, často ich vyhadzoval, na Silvestra bola mama preč, on sa svedkyne opýtal, že kde je a keď mu svedkyňa povedala, že išla ku kamarátke na cintorín, oco začal kričať. Svedkyňa sa bála, keď kričal. Bol rozčúlený, že mama nie je doma. Keď začal odporca nadávať, zapichol do stola dýku. Svedkyňa odišla na Silvestra von a volala mame, aby nechodila domov. Svedkyňa prespala u kamarátky

a keď ráno prišla domov, mama mala veci vo vreciach. Mama potom prišla s bratom a proste musela odísť.

Na otázku súdu, aký dôvod mal odporca kričať, ako to svedkyňa vnímala, svedkyňa uviedla, že to jej nie je známe, v ich rodine sa bežne kričalo, pričom ale kričal len oco, mama nie. Otec kričal väčšinou, keď mal vypité, čo bolo väčšinou cez víkendy. Otec sa prejavoval, keď mal vypité tak, že bol agresívny. Bolo to vidno, že je opitý tak, že začal kričať, prípadne rozbil pohár, alebo tak. Bol z neho cítiť alkohol. Svedkyňa videla svojho otca požívať alkoholické nápoje doma, aj v krčme, keď išla okolo krčmy. Otec svedkyne pil pivo alebo tvrdý alkohol, bol to biely alkohol.

Vtedy na Silvestra mama spala u kamarátky, hovorila svedkyne, aby ani ona nešla domov, že nech ide tiež ku tej kamarátke. Svedkyňa sa potom ráno vrátila domov a videla tie vrecia. Potom prišli domov mama s bratom a otec vtedy povedal svedkyne, či ho matka provokuje, potom mama odišla. Svedkyňa to tak vtedy pochopila, že otec mamu s tými vrecami vyhodil. Potom brat svedkyne zaviezol mamu ku starkej, následne mama vybavila ten podnájom aj s bratom. Svedkyňa ešte určitý čas bývala s otcom, brat býval u starkej a mama vybavovala ten podnájom. Keď mama ten prenajatý byt zariadila, potom tam bývala aj svedkyňa. K takýmto situáciám, že boli vyhadzovaní z bytu, dochádzalo cez víkendy, otec prišiel, bolo buď zle, alebo niečo rozbíjal. Alebo bol zase agresívny. Otec vtedy prišiel domov, začal kričať, nadával, svedkyňa netuší, prečo. Otec nadával mame. Nehovoril nejaké konkrétne výhrady, ale väčšinou len nadával a to tak, že hovoril matke hrubé vulgarizmy. Kričal, lebo bol opitý. Kričal a rozbíjal. Hodil o dvere alebo o stenu pohár alebo lyžičky. Raz hodil do mamy tanier, ale ona sa uhla. Svedkyňa o tomto nikdy nikomu nehovorila. Svedkyňa aj s bratom potom mame povedali, aby sa rozviedla. Povedali jej to preto, lebo sa to už doma nedalo vydržať, oni sa už doma báli. Keď mama zariadila byt v podnájme, nemohla si zobrať nábytok z bytu. Keď ich raz otec vyhodil z bytu, išli na autobus, na posledný spoj, to bolo neskoro večer, o jedenástej, otec svedkyne celý čas kričal po nich z okna, a vtedy ich aj naháňal, keď odchádzali. Utekali vtedy pred ním, lebo on najprv kričal z okna a potom utekal za nimi a oni utekali na autobus. Báli sa ho. Svedkyňa raz videla, keď otec na chodbe fackoval mamu tak, že mama ležala na chrbte na zemi a otec na nej sedel a fackoval ju. Bol tam vtedy aj brat svedkyne. Svedkyňa nevedela, čo bolo príčinou tohto incidentu. Mama pri tom plakala. Otec jej dal jednu, dve facky, ale vtedy prišiel otcov švagor a on ju od otca zobral. Raz, keď ich otec zase vyhodil, bola ho mama udať a svedkyňa s bratom boli vypovedať v na polícii Kysuci. Svedkyne nikto nezakazuje kontaktovať sa s otcom. Svedkyňa uviedla, že otec hovoril, že sa liečil, užíval aj nejaké tabletky. Svedkyne však nebolo známe, kde sa liečil a liečil sa, asi aby nebol agresívny. Z odpovede svedkyne na otázku súdu vyplynulo, že svedkyňa sa dozvedela od otca, že sa lieči preto, aby nebol agresívny. Svedkyňa tiež uviedla, že je mama rozpráva, že raz na D., na záhradke jej dal odporca nôž ku krku.

Právny zástupca navrhovateľky v rámci záverečnej reči uviedol, že má zato, že aj bezprostrednosť výpovedí svedkov a informácie, ktoré súdu predložili, potvrdzujú, že navrhovateľka sa dôvodne domáha vrátenia daru. Odporca na pojednávaní popieral aj svoje priznania z minulosti, svoje tvrdenia uvedené v konaní o rozvode a pokúšal sa zvaliť vinu na dcéru navrhovateľky, chcel ju obviniť z nevery, hoci je nesporné, že takéto tvrdenie v rozvodovom konaní nikdy nepoužil a aj toto svoje obvinenie ničím konkrétnym nedoložil, odporca hrubo porušil dobré mravy a aj keď priestupkové konania skončili ich zastavením, z výpovedí svedkov je však zrejmé, že skutočne dôvod na vrátenie daru daný je. Vzhľadom na to navrhol návrhu vyhovieť a zaviazat' odporcu k náhrade trov konania.

Právna zástupkyňa odporcu navrhla návrh ako nedôvodný zamietnuť, pretože nebolo preukázané, že by odporca sa dopustil správania, ktoré by hrubo porušovalo dobré mravy. Ani jeden listinný dôkaz nepreukazuje, že by sa odporca dopustil násilia, bolo to len tvrdenie jeho bývalej manželky. Svedecká výpoveď dcéry odporcu bola účelová, bolo evidentné, že svedkyňa je navádzaná na odpovede a dopredu boli dohodnutí aj s matkou, ako budú vypovedať.

Súd zistil zo zápisnice o pojednávaní vykonanom dňa 3.6.2011 v konaní 27C 34/2011 vo veci rozvodu účastníkov, že odporca na pojednávaní uviedol, že chodieval ku psychológovi, berie aj množstvo tabletiiek. Mal záujem o udržanie spolužitia a aj o to, aby navrhovateľka išla ku psychológovi, ona ale nešla. Pokiaľ ide o jeho správanie, tak ako uvádzala navrhovateľka v návrhu, niečo je pravda, niečo nie je, ale rozhodne to nie je až také hrozné ako uviedla navrhovateľka. Vypije si tak ako každý druhý chlap, ale nepije pálenku, možno ak za celý tento rok vypil, tak pivo, keď prerábala byt, možno jedno, dve pivá, keď ide z práce. Na otázku svedkyne, či sa stalo, že navrhovateľku udrel a či to bolo raz alebo viackrát, odporca uviedol : „Áno, stalo sa, že som ju udrel, bolo to viackrát“.

Z pripojeného spisu Obvodného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. 437/2010, základné číslo 2010/03416/Obú súd zistil, že obvodné oddelenie PZ predložilo dňa 23.2.2010 Obvodnému úradu Žilina pod č. : ORP-P-1004/OPP-KNM-2009 správu o výsledku objasňovania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého spáchanie bolo na tamojši útvar PZ oznámené, z ktorého priestupku je podozrivý F. R. tým, že dňa 7.11.2009 pýtal od svojej manželky R. R., nar. X.XX.XXXX peniaze na byt a že keď mu ich nedá, tak má vypadnúť z bytu, lebo inak uvidí, čo sa bude diať. R. R. toto považuje za hrubé správanie voči jej osobe zo strany manžela. V priebehu objasňovania boli k veci vypočuté osoby, R. R., R. R., F. R. ml., F. R.. Vzhľadom na uvedené predkladá OO PZ správu o výsledku objasňovania priestupku ako podnet na začatie konania o priestupku.

Z úradného záznamu k priestupkovému spisu č. 2010/03416/437/2KÚ-002 zo dňa 9.3.2010 súd zistil, že správny orgán po preštudovaní objasňovacieho spisu dospel k záveru, že došlé oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku alebo postúpenie, nakoľko nebolo preukázané, že podozrivý sa dopustil protiprávneho konania v súlade so Zákonom o priestupkoch č. 372/1993 Z.z., z ktorého dôvodu konanie v súlade s ust. § 66 ods. 2 pís. a/ zák. č. 372/1993 Z.z. odložil.

Zo spisu Obvodného úradu Žilina, všeobecnej vnútornej správy, oddelenia priestupkového, č. 103/2011, základné číslo 2011/02564/Obú súd zistil, že OR PZ Čadca, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Kysucké Nové Mesto, predložil pod č. p.: ORP-P-7/OPP-KNM-2011 dňa 10.11.2011 Obvodnému úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, správu o výsledku objasňovania priestupku, z ktorého je podozrivý F. R., nar. XX.X.XXXX, ktorý mal dňa 1.1.2011 nahádzať všetko oblečenie manželky R. R., nar. X.XX.XXXX na hromadu, vyhadzovať ju z bytu preč a aby sa už nevracala. Manželku mal z bytu vyhadzovať už aj v minulosti. Manželka chce, aby s takýmto správaním voči nej prestal. V priebehu objasňovania boli vypočutí R. R. a F. R..

Z rozhodnutia Obvodného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, zo dňa 14.3.2011 vo veci hore uvedeného priestupku súd zistil, že správny orgán konanie voči F. R. zastavil podľa ust. § 76 ods. 1 písm. c/ zák. č. 372/1993 Z.z. o priestupkoch, nakoľko spáchanie priestupku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Z odôvodnenia rozhodnutia súd zistil, že správny orgán vychádzal z predloženého administratívneho spisu, vychádzal z výpovede obvineného, z výpovede svedkyne R. R.. Obvinený F. R. poprel, že by manželku vyhadzoval dňa 1.1.2011 z bytu, veci zo skrine uložil do vriec, nakoľko rekonštruoval obývaciu izbu. R. R. trvala na jej podanom oznámení, trvala na tom, že ju jej manžel verbálne vyhadzoval z bytu, že jej povyhadzoval veci zo skrine. Samotné vyhadzovanie zo strany obvineného nepočula osobne, ale túto informáciu získala sprostredkovane. Keďže správny orgán nedokázal odstrániť rozpory vo výpovediach medzi obvineným a svedkyňou, musel konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zastaviť, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Podľa ust. § 630 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, súd návrhu na začatie konania vyhovel a zaviazal odporcu povinnosťou vrátiť dar - spoluvlastnícky podiel 1 k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX kat. úz. D. ako parc. C KN XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 5204 m².

Súd v konaní postupoval podľa ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Zároveň podľa ust. § 120 ods. 3 O.s.p. si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Navrhovateľka sa domáhala vrátenia daru - spoluvlastníckeho podielu 1 k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX kat. úz. D. ako parc. C KN XXXX trvalé trávne porasty o výmere 5204 m² podľa ust. § 630 OZ z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov odporcom, ktorého sa odporca dopustil k členom rodiny navrhovateľky, a to voči dcére navrhovateľky a vnukom navrhovateľky. Odporkyňa sa domáhala vrátenia

darovanej nehnuteľnosti písomnou výzvou zo dňa 22.11.2013, v ktorej konkretizovala hrubé porušenie dobrých mravov voči členom jej rodiny, a keďže odporca na výzvu nereagoval, uplatnila si právo na vrátenie daru samotnou žalobou.

V prejednávanej veci nebolo sporné, že odporca sa stal bezpodielovým spoluvlastníkom darovanej nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX kat. úz. D. ako parc. C KN XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 5204 m².

K zániku darovacieho vzťahu podľa ust. § 630 OZ dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním k darcovi alebo členom jeho rodiny. Ide o osobitný spôsob zániku právneho vzťahu, ktorý môže darca vyvolať tým, že týmto jednostranným úkonom vyzve obdarovaného na vrátenie daru.

Darca sa môže dožadovať vrátenia daru a tým odstúpiť od darovacej zmluvy podľa zákonom stanovených podmienok, a to vtedy, ak sa obdarovaný chová k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Pri posudzovaní dobrých mravov, ktorých kritériá sú v každej rodine nastavené inak (morálne kritériá), je potrebné posudzovať konanie podľa všeobecne prijímaných kritérií, pričom však predpokladom vrátenia daru je len také správanie obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušovanie dobrých mravov. Toto negatívne správanie sa musí prejavovať objektívne, nestačí len subjektívny pocit a úsudok darcu. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov, ale musí sa jednať o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť buď vyplýva z právnych noriem, alebo zo zmluvného vzťahu, pričom tieto osoby patria k členom rodiny darcu. Pri posudzovaní, či určité správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba vziať do úvahy a hodnotiť aj správanie darcu v tom zmysle, či sa nespráva k obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, keby bola taktiež nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca sa vo vzťahu ku členom rodiny navrhovateľky správal tak, že hrubo porušoval dobré mravy na základe vyššie uvedených kritérií. Odporca sa dopustil hrubého porušenia dobrých mravov voči členom rodiny navrhovateľky, a to voči dcére navrhovateľky - bývalej manželke odporcu a voči vnukom navrhovateľky, teda voči svojim vlastným deťom pochádzajúcim z manželstva, uzatvoreného s dcérou navrhovateľky R. R., ktoré zaniklo na základe rozsudku OS Žilina č.k. 27C 34/2011-42 zo dňa 3.6.2011 jeho rozvodom. Porušovanie dobrých mravov zo strany odporcu trvalo počas šiestich rokov a prejavovalo sa hrubým správaním sa odporcu voči dcére navrhovateľky, keď odporca pod vplyvom alkoholu fyzicky útočil na dcéru navrhovateľky, správal sa v domácnosti agresívne, bezdôvodne kričal, vulgárne nadával svojej manželke, bezdôvodne rozbíjal taniere a poháre, zároveň vyhadzoval svoju manželku a svoje deti z bytu, čím vyvolával v manželke a deťoch strach. Na základe týchto fyzických a psychických útokov bola nútená manželka odporcu a jeho deti odchádzať z miesta svojho trvalého pobytu a bývať na inom mieste. Tento spôsob života bol pre nich neznesiteľný a domov, ktorý má byť pre každého zónou oddychu, pokoja a istoty, sa pre tieto osoby premenil na zónu strachu a obáv z odporcu. Manželka a jeho deti namiesto toho, aby sa tešili na jeho návrat domov ako manžela a otca, ktorá má byť ochrancom rodiny, jeho príchod očakávali s obavami, ako sa bude odporca správať. Manželka odporcu bola dokonca vystavená vyhrážaniu odporcu fyzickou likvidáciou pre prípad, ak by si dovolila odporcu ako manžela opustiť. Došlo k situácii, keď odporca priložil nôž na jej krk s touto vyhrážkou. Odporca síce toto tvrdenie navrhovateľky a svedkyne - dcéry navrhovateľky rozporoval, súd však mal toto správanie odporcu nesporne preukázané z výpovede dcéry odporcu - R. R., ktorá vypovedala, že jej o tejto udalosti povedala jej matka. Vzhľadom na to, že toto správanie sa odporcu trvalo dlhšiu dobu, svoje správanie nezmenil a neprestal s agresívnymi útokmi voči svojej manželke a tým vyvolávaním strachu a neistoty u všetkých príslušníkov svojej domácnosti, teda

vo svojej manželke a dvoch deťoch, ktorí boli nútení neustále utekať z domu pre odporcovým vyčíňaním, je možné konštatovať, že odporca sa dopustil hrubého porušenia dobrých mravov voči svojej manželke - dcére navrhovateľky a voči svojim deťom - vnukom navrhovateľky.

Skutočnosť, že takéto správanie odporcu bolo pre jeho manželku neznesiteľné, mal súd preukázanú i zo spisu 27C 34/2011 vo veci rozvodu manželstva dcéry navrhovateľky a odporcu, keď to bola práve dcéra navrhovateľky, ktorá podala návrh na rozvod manželstva, pričom v návrhu na rozvod uvádza tvrdenia obdobné, ako boli uvedené vo výzve na vrátenie daru, resp. ktorými bol odôvodnený návrh na začatie konania o vrátenie daru. Zo spisu 27C 34/2011 mal súd preukázané, že tvrdenia o fyzických útokoch voči dcére navrhovateľky a pravidelnom požívaní alkoholických nápojov odporcom sú pravdivé, keďže odporca na pojednávaní dňa 3.6.2011 priznal, že svoju manželku viackrát udrel, tiež priznal, že pravidelne požíva alkoholické nápoje v množstve jedno - dve pивá, keď ide z práce.

Pokiaľ odporca popieral pravdivosť tvrdení navrhovateľky a svedkyne R. R., súd vyhodnotil jeho obranu ako účelovú, nakoľko odporca si svojimi tvrdeniami uvedenými v tomto konaní a uvedenými v konaní 27C 34/2011 protirečil. Skutočnosť požívania alkoholických nápojov odporcom a jeho následného hrubého agresívneho správania po požití alkoholu mal súd nesporne preukázanú z výpovede R. R., ktorej tvrdenia odporca už nenamietal. Svedkyňa R. R. zreteľne vysvetlila, akým spôsobom sa odporca správal po požití alkoholu, že z neho ona a jej brat mali strach, boli svedkami odporcových fyzických útokov na ich matku a boli nútení pravidelne utekať pred odporcovým vyčíňaním z bytu, v ktorom bývali a zdržiavať sa následne mimo adresu svojho trvalého bydliska, buď u matkinej tety alebo u matkiných rodičov. Následne samotné deti odporcu presvedčili svoju matku, aby podala návrh na rozvod, ktorého príčinou bolo domáce násilie. Pokiaľ odporca poukazoval na mimomanželské vzťahy svojej manželky, svojimi tvrdeniami si protirečil, pretože najprv uvádzal, že jeho bývalá manželka mala takéto mimomanželské vzťahy a následne po ďalšom zisťovaní súdu už uvádzal, že pred rozvodom žili normálne a „tých frajerov asi musela mať“, z čoho je zrejmé, že sa jednalo len o ničím nepodložené podozrenie odporcu, a tým o tvrdenie účelové, keď sa snažil týmto tvrdením preniesť vinu za rozvrat manželstva na navrhovateľku.

Zároveň mal súd preukázané, že odporca si ani riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojej mal. dcére Dominike a svojej rodine po ich odchode zo spoločnej domácnosti neposkytol ani časť vecí, ktoré manželia nadobudli do BSM, aby boli aspoň minimálne zabezpečení, pričom sám užíval trojizbový byt a bytové zariadenie patriace do bezpodielového spoluvlastníctva. Týmto svojím konaním vystavil svoju najbližšiu rodinu existenčnej tiesni.

Súd mal tiež preukázané z výpovede svedkyne Dominiky Dršmanovej, z vyjadrenia odporcu a následného objasnenia právneho zástupcu navrhovateľky ohľadom sídla psychiatricky MUDr. Štrocholcovej, súd mal teda preukázané z týchto vzájomne súvisiacich dôkazov, že odporca sa u tohto odborného lekára liečil, mal dokonca prepísanú medikamentóznú liečbu, a to z dôvodu jeho neadekvátnej a nezvládnuteľnej agresivity. Odporcovi muselo byť známe, aké následky na jeho správaní má požívanie alkoholu, napriek tomu tento požíval a tým spôsoboval, že podmienky v domácnosti sa stali pre život jeho rodinných príslušníkov neznesiteľné, čím sa stalo rodinné prostredie, v ktorom vyrastali deti odporcu a dcéry navrhovateľky, nezdravým.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že odporca sa voči členom rodiny navrhovateľky správal v rozpore s dobrými mravmi, pričom v konkrétnom prejednávanom prípade vychádzajúc z princípu vzájomnosti nebolo preukázané, že podobným spôsobom sa správala voči odporcovi i dcéra navrhovateľky a jej vnuci, teda že by sa malo jednať len o určitý, spoločensky nežiaduci spôsob komunikácie a správania sa medzi odporcom a členmi rodiny navrhovateľky. Preto je možné konštatovať, že správanie sa odporcu je vo výraznom nepomere k správaniu členov rodiny navrhovateľky. Odporca prejavoval svoj nevďak voči navrhovateľke týmto svojím konaním, ktorého ťarchu musela znášať aj navrhovateľka, keď bola nútená svojej dcére a jej deťom - svojim vnukom poskytnúť prístrešie potom, ako tieto osoby boli donútené opustiť svoj domov a ísť hľadať útočisko inde z dôvodu odporcovho vyčíňania a strachu pred jeho hrozbami, keď sa odporca dcére navrhovateľky vyhrážal, hrubo vulgárne jej nadával, fyzicky na ňu útočil. Súd mal z vykonaného dokazovania nesporne preukázané hrubé porušenie dobrých mravov, i keď priestupkové konania vedené proti odporcovi skončili ich zastavením.

Je nesporné, že vyššie uvedené konanie odporcu je hrubým porušením dobrých mravov, a to čo sa týka jeho značnej intenzity, aj čo sa týka jeho sústavnosti. Konaním odporcu došlo k naplneniu skutkovej podstaty § 630 OZ.

Nakoľko navrhovateľka podaním cestou svojho právneho zástupcu zo dňa 22.11.2013 uplatnila nárok podľa § 630 Občianskeho zákonníka, právny vzťah darovania zanikol okamihom, kedy došiel tento prejav vôle navrhovateľky obdarovanému - odporcovi. Týmto okamihom sa obnovil pôvodný právny vzťah a obdarovanému vznikla povinnosť vydať predmet daru navrhovateľke ako darcovi.

O povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľke dar, teda nehnuteľnosť vedenú na LV č. 1869 kat. úz. Rudinská ako parc. C KN 1460, trvalé trávne porasty o výmere 5204 m² v podiele 1 súd rozhodol z dôvodu, že navrhovateľka si uplatnila nárok na vydanie nehnuteľností v uvedenom podiele a pri použití analógie zákona ust. § 150 prvej vety OZ, podľa ktorého sú podiely oboch manželov rovnaké, pričom v konaní nebola preukázaná odlišná výška podielov obdarovaných manželov, ktorých BSM zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvoďte ich manželstva.

O trovách konania účastníkov súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolať treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).